

Despărțirea

Vasile Alecsandri

Te duci, iubită scumpă, în țărmuri depărtate,
Lăsând frumoasa țară, surori, prietini, frate,
Lăsând în al meu suflet un mult amar suspin!
În ora de pornire, cu toții împreună
Doresc l-a tale pasuri călătorie bună,
Pe-o cale înflorită și sub un cer senin.

Mergi dar fără mâhnire, te du și fii voioasă,
Căci îngerul iubirii și inima-mi duioasă
Te vor urma oriunde cu tainicul lor zbor;
Și cât vei fi departe, ca mine te gândește,
Că tu ești a mea viață, că soarta ne iubește,
Că cerul ne păstrează ferice viitor.

Gândește că în lume nimic nu e mai mare,
Mai gingaș, mai puternic, mai sfânt, mai cu-nfocare,
Decât simțirea vie ce tu mi-ai înсуflat.
Că orice fericire, că orice dulce bine
Din ochii tăi de rază, îmi vine de la tine,
Precum lumina vine din cerul înălțat.

Oriunde tu vei merge, iubită, ți-adu aminte
De-a noastre ore pline de dragoste fierbinte,
Comori neprețuite de scumpe dezmierdări;
De-acele vremi în care a noastră fericire
Schimba întreaga lume în leagăn de iubire
Și vremea trecătoare în lanț de sărutări!

Mergi, dragă, plutind vesel ca paserea ușoară
Ce-n faptul dimineții din cuib la ceruri zboară,
Lovind a sa aripă de rouă și de flori,
Căci sufletu-mi în taină șoptind inimii tale,
Va depărta de tine orice gânduri de jale,
Va alunga din ochii-ți oricare negri nori.

Și când va fi lumină, și când în miez de noapte
Vei asculta cu lacrimi a îngerilor șoapte,
Zi, draga mea, atunce, precum oi zice eu:
„Nu e ființă-n lume ca mine de iubita!
Amorul mă-ncunună cu-o rază strălucită,
Veneția m-așteaptă zâmbind la visul meu!”